

[Johan Philipsen.]

naturen, at en kommende lov findes at burde udformes under hensyntagen til, at det er en almen interesse at opretholde en så stor og artsrig vildtbestand som muligt.“

Jeg gør altså indsigelse imod, at man gør den svage forskel gældende imellem jægerne og de andre; vi har en fælles interesse i at opretholde en artsrig vildtbestand.

Loven af 1931 var efter de flestes mening en god lov; den skabte grundlag for fredningsbestemmelser, ansvarsforsikring, fonds, jagtkonsulenter o. s. v. Jeg er i og for sig enig med det ærede medlem hr. Holger Eriksen, når han siger, at kommissionsbetænkningen indeholder mange ting; men den indeholder set med mine øjne visse også væsentlige mangler, der undrer mig, men det vender jeg om et øjeblik tilbage til.

Inden jeg går videre, vil jeg gerne have sagt: vi skal skrive en jagtlov, der er sådan formet, at vi har nogenlunde sikkerhed for, at reglerne bliver overholdt, og det betyder efter min tankegang regler, der af et flertal af de danske jægere føles naturlige. Ellers får vi en lov, som ikke bliver overholdt med hensyn til de vilkår, hvorunder jagten udøves på de åbne have, i moserne o. s. v. Det har endvidere undret mig i kommissionsbetænkningen at læse — det er vistnok også gentaget i bemærkningerne til lovforslaget — at politiforbud mod færdsel på isen skulle afholde jægere fra at gå på isjagt; her er jeg i hvert fald sikker på, at der er tale om en regel, der ikke bliver overholdt; den må i hvert fald skærpes noget.

Jeg har ingen bemærkninger til bestemmelsen om, at udlejning af jagt ikke må overstige 10 år ad gangen og heller ingen bemærkning til, at jagtfredningsservitutter fremtidig kun kan stiftes for 10 år ad gangen. Her i landet finder vi det alle naturligt, at der indstiftes naturfredningsservitutter, ikke alene på frivilligt, men også på ufrivilligt grundlag, idet det offentlige mod erstatning indstifter varige naturfredningsservitutter. Her har vi et område, der ligner naturfredningen til forveksling, idet man har jagtfredningsservitutter, der dog rummer den meget væsentlige forskel, at de stiftes på frivillig basis, og jeg forstår ikke, hvorfor man i lovforslaget ændrer den hidtidige ordning på dette område. Når vi nu

må imødesee, at den største del af Danmark bliver bebygget, og at vi bliver flere og flere jægere, så må vi også træffe strengere regler for at opretholde vor vildtbestand, og jeg synes også, vi må ændre vort syn på dem, der af ejendomsretlige årsager, men også for naturens skyld til bedste for os alle sammen opretholder en righoldig vildtbestand i et sådant omfang, at vildtbestanden også ofte spredes til den videre omegn. Derfor så jeg altså gerne, at vi bibeholdt den hidtidige lovgivning på dette område.

Jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger om jagtretten på grænsen mellem landjorden og søterritoriet sammenholdt med det forbud imod jagt ved vadning, som lovforslaget indeholder. Når jeg sammenholder disse to ting og så læser, hvad Rudolf Sand har skrevet derom i Dansk Jagttidende, kommer jeg til den opfattelse, at de bestemmelser, lovforslaget indeholder, egentlig er ret umulige at overholde, og denne udtalelse er altså ingen fortalelse fra min side.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra Dansk Jagttidende et afsnit, der lyder således:

„Hertil kommer, at reglen mange steder vil være praktisk taget uigennemførlig. Forslagsfremsætterne forestiller sig tilsyneladende, at grænsen mellem landjord og søterritorium normalt er en lige linje, men det er jo langt fra altid tilfældet. En mængde steder langs vore kyster, og da navnlig langs de lavvandede kyststrækninger, hvor den bedste strandjagt kan drives, er kystlinjen et broget puslespil af små landtunger, der strækker sig ud og ind i vandet, små vandtunger, der strækker sig ind i land, og små holme og polde, der ligger umiddelbart langs kystlinjen, og det er jo netop her, ande- og vadefuglene holder til. Fremtidig vil den, der har jagtretten på sådanne arealer, ikke mere kunne gå på jagt langs kystlinjen uden at blive lovbrøder, selv om han så vidt muligt holder sig til det tørre land, idet han idelig vil komme til at træde i de små vandtunger, der skærer sig ind i strandkanten, og dermed i arealer, der omfattes af vadejagtsforbuddet.“

Alt under forudsætning af den nye bestemmelse om, at højeste daglige vandstandslinje skal være skellet. Vi har jo tidligere i Danmark haft lovgivning, der inde-